

ла. Напред вжрвял главатаря, преоблечен в овчарски дрехи, за да измами народните хора. Ала стария хайдутин не се мами. Той заповядал на юнаците си да чакат. Когато турците наближили сжвсем, Хитов дал знак. Пушките препукали и офицерина се гжтнал на земята. Другарите му се разбягали.

Четата след тази случка при Карлово продължила пжтя си. Знаменосецжт изостанал. Той бжрзо се затекал на уреченото място, но четата била вече отминала. Стар овчар упжтил юнака и той ударил напред, па намерил дружината си. Хитов стигнал в Троянския манастир, отдето се насочил през Тетевен и стигнал в Златица. Тука Хитов се срещнал с Филип Тотя. Плана на войводите в Ромжния бил, като минат Дунава да стигнат до Стара-Планина, около Сливен—Твжрдица, и оттам, като се сжберат наедно, да разберат духовете в Бжлгария. Ала случила се злочестина. Тотю минал Дунава при Свищов (17 май) ударил се с турците при с. Вжрбовка, пробил потерата и минал. Над Килифарево при турското село Ялово (дето били преселени найлошите турци) четата отново била заградена. Тука някои от четниците били убити, други ранени, трети се изгубили, та войводата останал само с 4 верни другари. С тях той стигнал в Златица, дето се срещнали двамата войводи. И Хитов, и Филип Тотю се убедили, че народа сжвсем не е готов за вжзстание. От Златица войводите с дружината потеглили през Етрополския Балкан кжм Орхание. Златишкия пристав ги посрещнал с потеря. Войво-